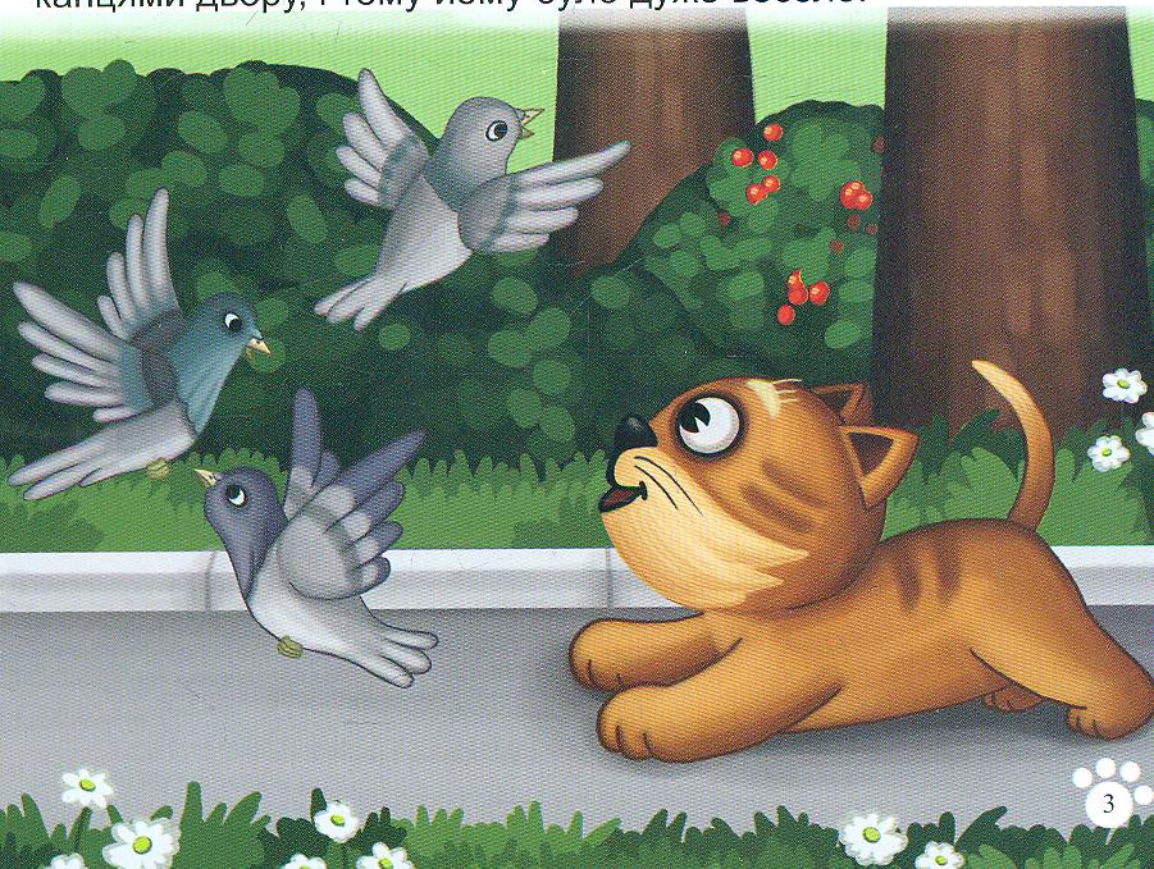

Кексик і правила дорожнього руху

Минуло трохи часу, вже й літо на дворі. Кексик підріс і захотілося йому побачити, що там далі, за подвір'ям. Адже він далеко ще ніколи не заходив.

А яким веселим було знайомство Кексика з голубами! Їх тут було чимало. Вони виявилися трохи знахабнілими, але зовсім не злими. З ними було цікаво бігати і забавлятися, то нападаючи на них, то втікаючи.

За місяць наш котик познайомився майже з усіма мешканцями двору, і тому йому було дуже весело.

Кнопа тепер обходила його стороною. Усі інші мешканці подружилися з ним, навіть Персик інколи любив помуркотіти йому про своє, котяче. Наприклад, розповісти про смачне молочко, що ним іноді пригощала господиня, або про шматочок м'яся, який йому пощастило поцупити під час свята. Або про свіжу рибку, яку він сам ловив у мисці на кухні.

Кексик полюбляв поніжитися на травичці, насолоджуючись і вдихаючи чудові аромати квітів, спостерігати за метеликами і мріяти. Дуже часто, мріючи, Кексик засинав і йому снилися захопливі кольорові сні про невідомий світ за межами його двору.

цілий день: великих і маленьких, звичайних жовтих капустиць і гарно розмальованих великих махаонів. У квітках ще можна було знайти різних жучків. Цікаво було поспостерігати за мурашками і за бджолами. Багато чого можна робити влітку на природі!

Кексикові дуже сподобалася бабка. Вона швидко літала, а її крильця переливалися всіма кольорами веселки. Проте познайомитися з нею не вийшло. Бабка була такою заклопотаною, що навіть не звернула уваги на нього. Вдосталь набігавшись, котик із песиком повернули додому. Шлях вони знали, дорогу переходити вміли, тож незабаром побачили рідний двір. Кексик так зрадів знайомому місцю, що втратив усю пильність і з розгону заскочив у візочок із дитиною. Він ще нічого не зрозумів, а вже висів вниз головою. Маленька дівчинка його тримала за хвіст і сміялася від захоплення. Вусань так перелякався, що навіть забув нявчати, і від болю й несподіванки драпнув дитинку, після чого відразу гепнувся на асфальт. Тепер кричали обоє. Гамір стояв такий, що навіть горобці припишкли.

— З під'їзду вискочили батьки дівчинки і бабуся Кексика. Волохань утік під дерево, відчуваючи, що ліпше бути подалі від цього гармидеру. Тепер кричали всі, хто був у дворі. Кожен вважав, що він має рацію. Батьки дівчинки кричали,